

Halászati Lapok

Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet Lapja | Szerkeszti: Szerkesztő Bizottság | Felelős szerkesztő: Hajtun György
Ez a lapszám az Agrárminisztérium támogatásával készült.

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XXIII. évfolyam
2022. november

Sok kihívás áll az európai halászat előtt

Szeptember végén tartották az Európai Akvakultúra Szövetség (European Aquaculture Society, EAS) éves konferenciáját, az Aquaculture Europe 2022-t (AE2022). Idén egy olasz tengerparti város, Rimini kongresszusi központja volt a konferencia helyszíne. Az EAS idei rendezvényének „Innovative Solutions in a Changing World”, azaz „Innovatív megoldások a változó világban” volt a jelmondata. Urbányi Béla professzorral, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE) egyetemi tanárával, a MA-HAL tudományért, oktatásért, innovációért és szaktanácsadásért felelős elnökségi tagjával beszélgettünk.

Az EAS nem csupán konferenciát, hanem egy kereskedelmi kiállítást, vásárt is rendezett. A konferencián több mint 1200-an vettek részt 60 ország képviselőjében, és több mint száz cég állította ki a tengeri vagy édesvízi halászat-hoz kínált eszközeit, termékeit. A konferencia 77 szekciójában 714 előadás hangzott el. Magyarországot 14 szakember képviselte, akik közül hárman szekcióelnöki, elnökhelyettesi pozíciót láttak el, nyolcan tartottak előadást és hatan mutattak be ePostert. Tizenketten a MATE-t képviselték, Szentes Katalin a Nemzeti Biodiverzitás Központot, míg Váradi László, a Magyar Technológia és Innovációs Platform vezetője, a NACEE elnöke is jelen volt. A magyarok népes táborát gyarapította Bardócz Tamás is, a máltai Aqua Biotech cég kutatási igazgatója. Urbányi Béla örömmel vette fel a kapcsolatot a Springer Könyvkiadó természettudományi vezetőjével, Lőrinczi Évával, aki erdélyi magyarként „vizes” témájú könyvek kiadásáért felel. A magyar halászati ágazatot képviselő delegáció jelentősen hozzájárult a rendezvény színvonalához.

Két fő irány

A konferencián sok „forró” témát kellett megvitatni, olyan kérdéseket, amelyek megválaszolása még hosszú időbe telik. Az európai, sőt, az egész bolygó halászati

ágazata nincs jó helyzetben, különösen a rendkívül aszályos idei év után. Erre utalt a jelmondat azzal, hogy innovatív megoldásokra van szükség az akvakultúra jelenkori problémáinak és kihívásainak megválaszolásához.

A konferencián két fő irányt határozta meg. Az egyik a „Blue economy”, azaz a kék gazdaság, a másik pedig az EU „Green deal”-je, a zöld megállapodás. Mindkettő a környezet, a vizes élőhelyek fenntartható módon történő kezelését, működtetését célozza meg, foglalmazott a professzor.

Az AE2022 rendezvény fő témája az volt, hogy az európai akvakultúra hogyan néz szembe a már azonosított kihívásokkal. Központi téma volt az is, hogy a fenntartható, felelősségteljes, produktív és klímasemleges európai akvakultúra-ágazat megteremtése érdekében bevezetett megoldások hogyan szolgálják a tengeri és édesvízi halak, kagylók és algafajok termelését és tenyésztését. A tengeri akvakultúra környezeti hatásait elkezdték szigorúan vizsgálni, vagyis azt, hogy a tengeri haltermelés hogyan terheli a környezetet.

A tengeri haltermelés ketrecekben folyik, ahol a halakat takarmánnyal etetik. Mivel a takarmány nem 100 százalékban hasznosul, amit a halak nem fogyasztanak el, annak a nagy része a tenger fenekére

hullik, mondta Urbányi Béla. A tápok szervesanyag-túlterhelést okoznak a tengerben, ezért a halak mellé más fajokat, például tengeri uborkát, növényeket és kagylókat kell telepíteni, amelyek a lehullott takarmányt hasznosítják. A cél ugyanis az, hogy a haltermelés zéró kibocsátású, káros környezeti hatásoktól mentes legyen.

A lazactermelők legnagyobb problémája mégsem a környezetterhelés, hanem a lazactetű-fertőzés. Egy norvég kolléga úgy fogalmazott, egyelőre veszteségre állnak a lazactetű ellen, mert nincs hatásos gyógyszerük ellene. Pedig már rengeteg forrást áldoztak gyógyszerkutatásra, -fejlesztésre, de még nem találtak ellenszert a külső élősködőre.

Az érthetőség kedvéért a professzor elmagyarázta, hogy a lazactetű a hal hámrétegére akaszkozva szívja a halak vérért, amivel nagy, a hús színénél sötétebb piros nyomokat hagy a narancsszínű halhúsban, amivel sokat ront piaci értékén. Érdekes módon csak tengeri környezetben jelentkezik a probléma, pedig sós vízben általában kevesebb a betegségi faktor, mint az édesvízben. A lazactermelést egyelőre úgy oldják meg, hogy fiatal korukban hosszabb ideig édesvízben nevelik az állományt, és csak akkor helyezik ki tengeri ketrecekbe, amikor a halak megerősödtek.

Szennyezettségi problémák

Külön szekció foglalkozott az emberi eedtetű, mesterséges szennyező anyagok által okozott károkkal. A tengereket, óceánokat nagy mértékben elszennyezte az ember mikroműanyagokkal, a gázolaj égéstermékével és egyéb szeméttel. Mivel ezek nem bomlanak le, a tengeri halállomány húsában is kimutathatóak. A legújabb kutatások szerint a halfogyasztó emberek életük során minimum 1 kilogramm mikroműanyagot juttatnak a szervezetükbe. A mikroműanyagok felhalmo-

zódhatnak a szövetekben, és egyrészt komoly allergiás reakciót váltanak ki, másrészt a különböző szervek megbetegítéséért felelősek, mondta el a professzor.

Mindazonáltal a tudományos irodalom egyértelmű bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy a jelenlegi tendenciák mellett 10 éven belül a part menti tengeri és édesvízi környezet megváltozik. A tengerek felmelegedése és savasodása, a tengerszint emelkedése és a partmenti erózió miatt minden víztestet érinteni fogja az árvíz, az eutrofizáció és szennyezéssel járó problémák. Ezek már most is jelentős hatással vannak, de a jövőben még nagyobb lesznek a víz ökoszisztéma-szolgáltatásaira, a hal- és kagylóálltermelésre és az élelmezésbiztonságra.

A hal prémium élelmiszer

Mind a tengeri, mind az édesvízi akvakultúrában óriási kihívás a takarmányozás, jelentette ki a professzor. Az alapanyagárak az égebe szöktek, a haltermelők bevételei már nem kompenzálják a költségeiket. Németországban például jó néhány süllőtelep bezárt, Franciaországban

A fogyasztók szerint a haltermék prémium élelmiszer, ami azt jelenti, hogy valóságos időszakban ezeknek a megvásárlásáról mondanak le először. A konferencián elhangzott, hogy az európai halpiac – legyen szó tengeri vagy édesvízi halról – recesszió előtt áll. Pontosabban már most érződik a halfogyasztás csökkenése.

Az sem javít a helyzeten, hogy az Európai Unió halfogyasztásában az import meghaladja az 50 százalékot. Ha az európai akvakultúra haltermelése csökken, akkor még inkább ki lesz téve a halpiac az importnak, viszont az importtermékeknek gyakorta kimutathatók káros környezeti, az emberi egészségre is káros hatások, hangsúlyozta Urbányi Béla.

Egyelőre nincs válasz

A kihívások és a problémák megfogalmazása után a konferencián kiderült, hogy a tengeri haltermelők és halászok körében a legnagyobb a tanácstalanság, a bizonytalanság a hogyan továbbot illetően, osztotta meg az általa tapasztaltakat a professzor. Különböző olyan gerinctelen élőlényeket vezetnek be a tengeri akvakultú-

az embert, szükség van az emberi tudásra, a kétkezi munkára, fogalmazott a professzor.

Urbányi Béla az IMTA szekció elnökhelyettesi posztján azt tapasztalta, hogy a szakmai tudás is lassan-lassan kiveszőben van a haltermelők körében. Az eddigi haltermelésben a takarmányozásra fektették a hangsúlyt. Az egyetemeken azt tanították, hogy 4 kilogramm tápanyagból lehet 1 kilogramm halhúst előállítani, de ma már ennél több takarmányt használnak fel – így viszont nem költséghatékony az ágazat.

Elfelejtették azt a Woynarovich Elek-tanítást, hogy a haltermelésben a vizek természetes tápanyagával is jó eredményeket lehet elérni. A napfény hatására ingyen terem az alga a tavakban és a tengerben, ezért azt kell először felhasználni, és nem kell gabonával felcserélni. A tengeri, a brakkvízi és az édesvízi erőforrások használói és felhasználói kompatibilitása, a kölcsönös szinergia, valamint az ökoszisztémák viszonya a minőségi akvakultúra-termékek előállításához központi szerepet játszik a kék gazdaság és akvakultúra fenntartható fejlődésének az előmozdításában is.

A halastó vizes élőhely

A kék gazdaság hagyományos és feltörekvő ágazatai – amelyek jelenleg az Adrián, a Földközi-tengeren és édesvizeken működnek Európa-szerte – a következő években rohamosan nőni és terjeszkedni fognak, mert fenntartható módon járulnak hozzá az élelmiszer-termeléshez, a bioüzemanyag-termeléshez és a tiszta energiához. Ma még mindig nehéz elfogadtatni, hogy egy haltermelő tő több, mint egy termelőüzem, ezért európai uniós szinten kellene átgondolni, hogy egy halastó sokkal többet ad a környezetének, mint mondjuk egy ipari üzem. A halastó, vizes élőhely lévén, javítja a mikroklímát, fenntartja a biodiverzitást és turisztikai-horgászturisztikai szolgáltatásokat, rekreációs programokat nyújt. Urbányi Béla úgy fogalmazott, hogy idehaza sem élünk ezekkel a lehetőségekkel, és még a gazdasági paramétereit sem sikerült meghatározni annak, hogy egy halastó milyen értéket képvisel, ha csak és kizárólag haltermelésre használjuk, és akkor, ha a multifunkcionális kihasználásának lehetőségeit megteremtik.

A konferencián foglalkoztak a kormorán-kérdéssel is, ami lassan örök problémája a haltermelőknek. Egy német előadó szerint az a megoldás, ha a haltermelők eltűrik a kormorán okozta károkat. Érthető ez a zöld álláspont, de más a helyzet, ha a madár által okozott károk költségeit egye-

Gödöllői kollégák

pisztrángtelepek kényszerülnek a termelés felhagyására azért, mert már csak néhány tíz tonna halat tudnak előállítani évente, ami csak egy családnak, legfeljebb néhány alkalmazottnak ad megélhetést. Ezek a kis cégek jelentős mértékben ki vannak téve a takarmányár heti változásainak. Az a cég, amelyik nem rendelkezik saját takarmány-előállító bázissal, ki van szolgáltatva a takarmánypiacnak. Elhangzott, hogy a termelői piac „letisztult” abból a szempontból, hogy eddig jól teljesítő haltermelő telepek fognak bezárni, mert már nem tudnak talpon maradni az árversenyben. A takarmányár növekedését egy szint fölött nem tudják elismertetni a fogyasztókkal.

rás rendszerekbe azzal a céllal, hogy csökkentsék az elpazarolt takarmány negatív hatásait, a szervesanyag-feldúsulást, az oxigénszintcsökkenést stb. Összetett a probléma, és a megoldására még nem készült fel sem a szektor, sem a tengeri akvakultúra-rendszerek. A szakmai kiállításon sok kiállító ajánlott oxigénszintmérő eszközöket és smart (okos) technológiát, mert kiderült, hogy az oxigén rendszeres mérése a tengeri haltermelésben is elengedhetetlen. Itt kell megjegyezni, hogy a tengeri halászatot ugyanúgy sújtja a munkaerőhiány, mint az édesvizet. Tudomásul kell venni, hogy a halászatban sem lehet mindenhol a legmodernebb precíziós technikával, technológiával helyettesíteni

dül a haltermelő állja, és megint más, ha a társadalom hozzájárul a halpusztítás költségeinek elviseléséhez.

Cathrina Vicheva főigazgató akasztói látogatásán kijelentette, hogy nem szeretné hallani a kompenzáció szót, ezért is nem ad az EU pénzt a kormoránkárok enyhítésére. Pedig a károk meglehetősen nagyok, hiszen – ahogya a MOHOSZ egyik jelentése is tartalmazza – éves szinten ugyanannyi halat eszik meg a kormorán a magyar termelési vizekből, mint amennyit a horgászok kifognak, azaz 4500-5000 tonnát. A tógazdaságokból a kormoránok miatt tűnik el a halállomány 25-30 százaléka, ami komoly veszteség a haltermelőknél. Érthetetlen, hogy miért védik ennyire ezt a madarat, amely teljes mértékben el- és lepusztítja a környezetét, és még a természetes vizekből is a védett és nemes halfajokat eszi ki, olyan jó az ízlése.

Úgy tűnik, az EU egyelőre nem hajlandó a probléma megoldásán gondolkodni. Viszont a német kolléga által javasolt túsra a magyar halászati szakma számára nem elfogadható, jelentette ki Urbányi Béla.

Előnyben a magyar tógazdasági haltermelés

Az éghajlatváltozás, a természeti erőforrások kimerülése, a biológiai sokféleség (biodiverzitás) csökkenése, az élelmezésbiztonság, a környezetszennyezés és a hulladékkezelés fontos fenntarthatósági kihívást jelentenek az európai akvakultúra további fejlődéséhez, valamint az európai zöld megállapodás (Green Deal) és a Farmtól a konyhaasztalig (Farm to Fork) stratégia célkitűzéseihez. A körforgásos kék gazdaság (circular Blue economy) felé haladva az ágazatnak foglalkoznia kell ezekkel az externáliákkal (externalitásról beszélünk, ha a kérdéses gazdasági aktivitás olyan résztvevőt (harmadik személyt) is érint, aki nem vesz részt a piaci tranzakcióban), de arra is összpontosítania kell, hogyan választjuk ki, használjuk és felhasználjuk újra a rendelkezésre álló erőforrásokat.

Urbányi Béla külön kitért arra, hogy a körforgásos kék gazdaság Magyarországon már megvalósult. A magyar tógazdasági haltermelők maguktól érezték rá arra, hogy a haltermelést hogyan lehet hatékonyabban művelni. A trágyázással (legyen az szarvasmarha vagy sertés) elindítanak egy algamassza növekedést a tóban, amelyből halhús generálódik. A ponty, amely túrja az iszapot (bioturbáció) a táplálék után óriási előnyt jelent más halfajokkal szemben, mert a túrás által a ponty a szerves anyagot visszajuttatja a körforgásba. A tengeri akvakultú-

rában nincs ilyen halfaj. Közép-Európában viszont a ponty olyan halfaj, amely genetikailag hordozza azt a „tudást”, hogy feltárja a biomaszt – amivel csökkenti a haltermelők költségeit. Persze, a törekonstrukció így sem maradhat el, hiszen több méteres iszapot még a ponty sem képes megmozgatni.

A tengeri halászat túlsúlya

A közép-európai térségen kívül is vannak támogatói a magyar haltermelőknél, mert például egy francia kutató az előadásában – Franciaországban is jelentős az édesvízi akvakultúra, és ott a ponty is hal – azt hangsúlyozta, hogy a francia édesvízi akvakultúra termelést újra kell gondolni, és olyan termelési rendszereket kell kialakítani, amelyekben a pontynak, a

szektor legújabb kutatás-fejlesztési és innovációs eredményeiről. A konferenciát záró beszédben elsősorban a problémákat, kihívásokat összegezték. Az európai akvakultúra szektort a tengeri halászat túlsúlya jellemzi, de az idei nehéz év rádobhentette a tengeri halászat képviselőit arra, hogy az édesvízi haltermelésre is oda kell figyelni. Mindkét halászati ágazatnak törekednie kell az innovatív megoldásokra, ahogy ezt a konferencia szlogenje is tartalmazta, mondta a professor.

Bécs a jövő évi konferencia házigazdája

A konferencia hazánk számára is fontos volt, mert jövőre Bécsben kerül sor a rendezvényre, és hazánk a társrendezője, mondta el Urbányi Béla. A konferencia si-

Szarvasi kollégák

keszégféléknek is jut hely, szerep. Urbányi Béla a francia professzorral beszélgetve arra az álláspontra jutott, hogy a két ország kutatóinak össze kell fognia az édesvízi haltermelés újragondolásában, és kölcsönösen meg kell osztani a jó és a rossz tapasztalatokat egyaránt. Az összefogás fontossága érvényes a közép-európai térségre is, mert csak így lehet újra pozícionálni a tógazdasági akvakultúrát. Az unió vezetőinek is fel kell ismerniük, hogy a tógazdaságok komplex, az unió irányelveinek megfelelő termelési rendszerek. Ugyanakkor az unió halellátásának a kitörési pontja lehet a tógazdasági haltermelés, amennyiben a hetvenes évek technológiáját korszerű, precíziós eszközöket is tartalmazó technológiára cseréljük.

Összességében az mondható, hogy az AE2022 párhuzamos szekciói az európai akvakultúra teljes területét lefedték, és a résztvevők szóbeli és ePoster előadások keretében kaptak számot az akvakultúra

keres megrendezése érdekében a döntéshozóknak és az érdekképviseletnek össze kell hangolnia a munkáját, és el kell érni, hogy minél több magyar haltermelő személyesen vegyen részt a konferencián, mert sok új technológiával és más új megoldással lehet megismerkedni az ilyen rendezvényeken.

A bécsi konferencia jelmondata: Hogyan lehet egyensúlyt teremteni a természet és a haltermelés között? Ez előrevetíti, hogy ez a konferencia sem lesz vita-mentes. A fenntartható haltermelés egyik alternatívája az édesvízi, a tógazdasági haltermelés. A tógazdák számos olyan problémát és kihívást megoldottak, amivel a tengeri haltermelők még nem találkozottak. Ez a tapasztalat és tudás előnyt jelent a tógazdasági haltermelők számára, mert termelési rendszereik sokkal szélesebb körű tudást igényelnek, mint a tengeri haltermelés, mondta végezetül Urbányi Béla.

HAJTUN GYÖRGY

Lesz elég magyar hal a horgászoknak és a fogyasztóknak

A Balatoni Halgazdálkodási Nonprofit Zrt. (BHN Zrt.) keszthelyi telephelyén közös sajtótájékoztatót tartott Németh István, a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) elnöke, Szűcs Lajos, a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) elnöke és Szári Zsolt, a BHN Zrt. vezérigazgatója október 12-én. A tógazdaságok őszi lehalászásának a megkezdéséről és a természetes vizek horgászati célú haltelepítéséről számoltak be a szakemberek, utána a kikötőben haltelepítést tekintettek meg a résztvevők.

Sziráki Bence, a MA-HAL ügyvezető igazgatója kérte fel Németh Istvánt, a MA-HAL elnökét, hogy adjon tájékoztatást az ideai haltermelés tapasztalatairól. Németh István először is gratulált Szári Zsoltnak a helyszínválasztáshoz, mondván, a horgászturizmus egyik ékköve a cég korábbi keszthelyi halásztelepén felépített, 2019 májusában átadott Akvárium Apartmanház. Az összesen 16 apartmant tartalmazó két épülettomb minden egységéből a különleges balatoni panoráma látható, és minden évszakban fogadni tudják a horgászokat. A 320 millió forintos beruházást 195 millió forinttal támogatja az Agrárminisztérium. Magyarország legnagyobb állóvize, a Balaton kiemelt szerepet tölt be a horgászturizmusban, ahol évi 70 ezer horgász vált jegyet a kikapcsolódáshoz. Németh István úgy fogalmazott, hogy jó kezekben van a Balaton, mert jelentős fejlesztéseket valósítottak meg az elmúlt évtizedekben.

Az ideai haltermelés szempontjából azonban nem mondhatók jó hírek, mondta Németh István. A MA-HAL és a MOHOSZ 2017-ben kötött stratégiai együttműködésről szóló megállapodást, és azóta elkötelezetten dolgoznak azért, hogy a hazai természetes és horgászvizekbe kitűnő minőségű magyar halat telepítsenek. A két szervezet együttműködése, mondhatni, felhőtlen. Az idén kialakult nehéz gazdasági helyzetben is számíthatnak a haltermelők a MOHOSZ segítségére. A horgász szervezeteknek 5 ezer tonna halra van szükségük évente, amit a magyar haltermelők mindig biztosítanak. Az elnök itt kitért rá, hogy az ideai karácsonyra is lesz elegendő jó minőségű ponty a boltokban a hazai fogyasztók számára, és más ragadozók és növényevő halfajokból is lesz kínálat.

Tavaly 21 ezer tonna halat termelt a halászati ágazat, aminek több mint 80

százaléka ponty volt, a magyar haltermelők „kenyérhala”. A ponty a legnépszerűbb halfaj idehaza, de meg kell említeni az intenzív telepeken előállított 5600 tonna afrikai harcra és a tokfélék sikereit is, mivel ebben a szektorban évi 7 százalékkal nő a termelés. A 26 ezer hektáron működő magyarországi tógazdaságok idén komoly gondokkal küszködnek. Elsősorban a rendkívüli aszály – ilyen aszályt 1901 óta nem tapasztaltunk – és vízhiány okozott problémát, különösen a völgyzáró gátas dunántúli halastavakban, amikben több száz hektár kiszáradt.

Több ezer hektárra – a MA-HAL felmérése szerint 6 ezer hektárra – tehető az a víztest, amikben 50 százalékos volt a vízfeltöltődés. Az alacsonyabb vízszintű tavak terített asztalként szolgáltak a halevő madaraknak, a kormoránoknak, a gémekeknek, a kócsagoknak és a sirályoknak, amelyek nagy mértékben pusztították a halállományt – olyannyira, hogy az ideai „haltermés” 30 százalékkal kisebb lesz a tavalyinál a Dunántúlon. A körtöltéses alföldi tavak annyival vannak jobb helyzetben, hogy szivattyúval el tudták látni őket vízzel, így az Alföldön jobb „terméseredmények” születtek. A haltermelés ciklusa hároméves, idén viszont országos szinten összességében 15-20 százalékkal kevesebb halat tudott előállítani a halászati ágazat.

A termelési költség nem csak az aszály miatt emelkedett jelentősen az idén: a haltermelők a takarmány és az energia árának emelkedését nem tudják teljes mértékben érvényesíteni az értékesítési árakban. A prognózisok szerint karácsonykor a ponty kilogrammjáért 1800-2000 forintot kell majd fizetni a vásárcsarnokokban és a multinacionális cégeknél a fogyasztóknak, amiért a megértésüket kérte elnök.

Azonban az áremelés szükségszerű, mert ha nem történik meg, akkor ellehe-

tetlenül az ágazat, és nagyon sok termelő befejezi a termelést. Ezt nemcsak a szakma nem szeretné, hanem a hazai piac sem, mert akkor kevesebb lenne a jó minőségű magyar hal.

Az ágazat idén csak annyi exportál, amennyit a „termés” lehetővé tesz, illetve ami megmarad a hazai piac ellátásán felül.

A magyar hal közkedvelt a környező országokban – elsősorban Romániában, Lengyelországban, Ausztriában –, ám a MA-HAL tagsága önként korlátozta az exportot annak érdekében, hogy minden hazai vásárló igényeit ki tudják elégíteni, így a horgászok igényeit is élő hallal.

Az elnök végül megemlítette, hogy jövőre indul az unió halászati ágazatnak szóló új támogatási rendszere, a MAHOP Plusz, amelynek keretében 18 milliárd forintot vehet igénybe az ágazat 60 százalékos intenzitással, és 40 százalékos önrésszel jelentős fejlesztések valósíthatók meg a halászati ágazatban.

Sziráki Bence a MA-HAL elnöke után Szűcs Lajost szólította a mikrofonhoz, aki a MOHOSZ szempontjából számolt be arról, hogy mi történt az idén és mi várható a következő időszakban a horgásztársadalomban. Idén meghaladta a 800 ezer főt a regisztrált horgászok száma, így a MOHOSZ lett a legnagyobb civil szervezet az országban. Több mint 1200 tagegyesület és 26 területi szövetség működik az országban, és a Balatont nem számolva is több mint 60 ezer hektárt kezel a MOHOSZ tagsága az ország természetes vizeiből, amelyekbe 4800 tonna halat telepítettek egy év alatt, 5 milliárd forint értékben. Az elmúlt év volt az első olyan esztendő, amikor a horgászok haltelepítése meghaladta a horgászok által kifogott halmennyiséget. Ahogy a tógazdaságokat, a természetes vizeket is jelentős madárkár érte, ezért a következő év nagy kihívása az lesz, hogyan védjék meg a természetes vizeket a kártékony ragadozóktól és a rapsicoktól.

A jövő évre való felkészülés egyik legnagyobb feladata, hogy megőrizzék a szolgáltatások színvonalát és hogy megvédjék a természetes vizeket, azok környezetét – 37 közfeladat ellátása mellett. Az is feladat, hogy a megfelelő mennyiségű halat telepítsenek a MOHOSZ által kezelt vizekbe, és hogy a természeti környezetet és a halállományt védő 1100 fős

Haltelepítés

halóri gárdát megfelelő ruházattal szereljük fel. Feladat az is, hogy a horgászokkal elfogadtassák az energia- és üzemanyag-költségek emelkedését. A MOHOSZ választmánya novemberben ül össze az új árak megállapítására, ugyanis emelkedésre mindenképpen számítani kell, jelentette ki a MOHOSZ elnöke.

Szűcs Lajos hangsúlyozta, hogy a MA-HAL-lal kötött stratégiai megállapodás megalapozta a két szervezet jó együttműködését. Ha van hal és van víz, akkor horgász is van. Idén hatalmas aszály sújtotta az ágazatot, és olyan mértékben nőtt a gabona ára, hogy nehézzé vált a gazdálkodás. Az elnök örömet fejezte ki a tekintetben, hogy a MA-HAL kiemelten kezeli a horgászvizek halellátását, és a telepítésekben nem lesz halhiány. Köszönet azért is, hogy a hosszas halár-tárgyalás során sikerült mértékletes árakban megállapodni, és abban is, hogy a hazai piac ellátása prioritást élvez a halászati termelőknél. A halár-megállapodáson keresztül a MOHOSZ támogatja tagszervezeteit az őszi telepítés elvégzésében.

A magyar hal fogyasztása nemcsak azért fontos, mert az jó minőségű, hanem abból a szempontból is, hogyha magyar halat eszünk, akkor magyar vállalkozásokat és munkahelyeket tudunk megőrizni. A jövő évben induló MAHOP Plusz támogatás keretében a MOHOSZ is részesül uniós támogatási forrásból, amire nagy szüksége van a horgászágazatnak egyes fejlesztések megvalósításához. A háborús helyzetben az a legfontosabb, hogy túléljük a nehéz időszakot, mondta végezetül Szűcs Lajos.

Sziráki Bence végül Szári Zsoltot, a házigaárdát kérte fel gondolatai megosztására. A vezérigazgató annyiban csatlakozott az előtte felszólalóhoz, hogy a zrt.

is érintett mind az aszályban, mind az energiaárak emelkedésében. A Balaton vízszintje legalább 0,5 méterrel alacsonyabb a szükségesnél, mert bár az őszi csapadék hozott némi enyhülést, a befolyó vizek semmi vizet nem adtak a tónak. Az aszály már az elmúlt télen és idén tavasszal jelentkezett, és a Balaton olyannyira megszenvedte, hogy a haltermelésre biztosított meglévő tógazdaságokból 55 hektárt nem tudtak feltölteni. Több száz hektárt pedig csak félig tudtak feltölteni tavasszal. Abban bíztak, hogy jön majd csapadék, de ez elmaradt. Ennek következtében a nyár végére csak igen komoly vízhiány mellett tudtak halat termelni, sőt, inkább az állományt próbálták életben tartani. A vízhiány miatt még rendkívüli lehalásztást is végre kellett hajtani. Az idei év nem kerül be a haltermelés aranykönyvébe, fogalmazott a vezérigazgató. Látna az inputanyagok rohamos drágulását, és azt, hogy ebből az aszályból még jövőre sem lábal ki a Balaton, várhatóan jövőre sem hoz kiugró eredményt a cég haltermelése.

Szári Zsolt nemcsak negatívumokról szólt, hanem arról is, hogy tavaly uniós oltalmat kapott a fogassüllő és a ponty, „Balatoni hal” elnevezéssel. Az Agrárminisztérium Földrajzi Árjelzők Programjának eredményeként az EU területén „Balatoni hal”-nak csak a termékleírásban rögzített követelményeknek megfelelően termelt pontyot és fogassüllőt lehet nevezni. A „Balatoni hal”-at kizárólag a Balaton vízgyűjtő területén lehet nyészteni. A balatoni halgazdaságok már az 1920-as évek óta nagy gondot fordítottak a Balaton gazdasági szempontból legjelentősebb halai, a fogassüllő és a ponty tudatos halgazdálkodás keretében való szaporítására. A haltermelési alapok

a tógazdaságokban rendelkezésre állnak, és a balatonboglári székhelyű Halker Kft.-vel közösen a balatoni ponty vágását, feldolgozását is megoldották. A „Balatoni hal” földrajzi jelzéssel ellátott ponty húsa tömör, állaga rugalmas, ami a nagy fehérjetartalmú természetes tápláléknak és az azt kiegészítő természetes kagylótakarmánynak köszönhető.

Idén kevesebb helyszínen, de változatlan mennyiségben telepítenek halat a Balatonon. A telepítést október-novemberben gyorsítják fel, és minden nehézség ellenére a megszokott mennyiséget és minőséget szállítja a cég. A kevesebb helyszín oka az alacsony vízállás – sok helyen nem férnek a parthoz – és a szállítási költségek növekedése. A cég számára 300 tonna ponty telepítését írja elő a telepítési kötelezettségük, amit saját tógazdaságokban termelnek meg. Az egy-kétnyaras süllőbetelepítési kötelezettségük 6 tonna, amit december közepéig teljesítenek. Csakából 250 ezer darab előnevelt korosztályt kell kihelyezniük, amit már tavasszal 10 ezer darabbal túlteljesítettek. Telepítettek még kétnyaras balint és compót és előnevelt kősüllőt, harcsát, balint. Hét éve zajlik a menyhal újrahonosítási program, amit az Agrárminisztérium anyagi támogatásával évről évre hajtanak végre. Október elején 8 ezer menyhalat engedtek szabadon a balatonszemési kikötőben. A menyhaltelepítési program sikeresnek mondható, mert egyre több fogásról kapnak hírt, ami jelzi, hogy a halfaj jól érzi magát a tóban és jól fejlődik. Ha felfejlődik az állomány, akkor feloldják a menyhalkifogási, -elviteli tilalmat. Szári Zsolt végül elmondta, hogy a keszthelyi haltelepítésre a cég halszállító kamionja Irma-pusztáról és Varászlórról hozta a 3 nyaras pontyot.

H. GY.

A klímaváltozás hatása a hazai halgazdálkodásra

Idén is nagy érdeklődés övezte a KÁN Egyetemi Napokat, amit a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE) Kaposvári Campusán rendeztek szeptember 30. és október 2. között. A Szent Mihály-napi hagyományok jegyében tartott állattenyésztési seregszemle célja az ágazat értékeinek és az általa eredmények bemutatása és népszerűsítése. A Magyar Mezőgazdaság Kft. és a MATE közös rendezvényén a tenyészállat-bemutatók és családi programok mellett számos szakmai konferenciát tartottak.

Immár ötödik alkalommal szervezte meg a Halászati Kerekasztalt a KÁN Egyetemi Napok keretében az Akvakultúra és Környezetbiztonsági Intézet. A rendezvény fővédnöke – a hagyományoknak megfelelően – *Horn Péter* akadémikus volt, aki a MATE Fenntartói Alapítvány kuratóriumának és az intézet tanácsadói testületének is tagja.

Orbán László, az Alkalmazott Halbiológiai Tanszék vezetője nyitotta meg a rendezvényt. Bevezető előadásában elmondta, hogy a globális felmelegedés olyan nem várt hatásokkal jár a halaknál, mint az ivararány eltolódása vagy hazánkban eddig nem jellemző kórokozók és paraziták megjelenése. Emiatt a halak potenciálisan gyorsabb növekedése mellett a termelés biztonságára is fokozott hangsúlyt kell fektetnie a haltenyésztőknek, amiben korszerű genetikai eljárások alkalmazásával tudják segíteni őket a MATE kutatói.

Kucska Balázs, a rendezvény házigazdájának előadásából kiderült, hogy a klímaváltozás már nem a jövő kihívása, hanem napjaink égető problémája. Az idején aszály következtében jelentős vízhiány alakult ki, elsősorban a völgyzáró gátas dunántúli tavakban. Némileg jobb volt a helyzet a körtöltéses halastavakban, illetve a precíziós haltermelő rendszerekben, amiknél a költségek növekedése (takarmány és energia) okozta a legnagyobb gondot. A halastavak ugyan ki vannak téve a klímaváltozás negatív hatásaival, de némileg mérsékelni tudják őket. Az egyenlőtlenül hulló csapadékot a területen tartják, emelve vele a talajvíz szintjét, és javítják a mikroklímát. Ebben a változó környezetben a halastavak fennmaradását csak folyamatos innovációval, új eljárások kifejlesztésével lehet szavatolni.

Korunk éghajlatváltozását döntően emberi tevékenység okozza, mint azt már számos tudományos megfigyelés igazolta, emelte ki előadásában *Somfalvi-Tóth Katalin* meteorológus, a MATE Növénytermesztési Tudományok Intézetének adjunktusa. Hazánk a Föld átlagánál gyorsabban melegszik, ami az időjárási szélsőségek gyakoriságának növekedésével jár. Egyértelműen látható, hogy noha a csapadékos napok száma

csökken, ugyanakkor a 20 milliméternél csapadékosabb napok száma enyhén emelkedik. Az Alföld mindig ki volt téve az aszálynak, de az utóbbi években a Dunántúl csapadékhányossá válását már a Balaton és a Velencei-tó átlagos vízszintjének a csökkenése is mutatja. Utóbbi tavunk teljes kiszáradására van történelmi példa. Elmondható, hogy a szélsőséges éghajlati események bekövetkezése nem önmagában véve rendkívüli, hanem előfordulásuk egyre gyakoribbá válása az igazi ok az aggodalomra.

kezelésének a vízhasználók közötti párbeszéd erősítése az egyedüli megoldás. Sürgette a vízügy aktívabb szerepvállalását a vízgazdálkodási létesítmények fenntartásában és a víz igazságosabb felhasználók közötti elosztásában.

A harmadik blokkban a klímaváltozás lehetséges ökológiai hatásait mutatta be *Ferincz Árpád*, a MATE AKI Természetesvízi Halökológiai Tanszékének vezetője. Az egyes halfajok, halpopulációk és a vízi életközösségek adaptációs képességét különböző mértékben haladhatja meg az éghajlatváltozása. Az invazív ezüstkárász térhódítása, ami jó alkalmazkodóképességének köszönhető, nem csupán a halastavak problémája, hanem a természetes vizeké is. Azt, hogy a Hévízi-tó meleg vizes kifolyójában élő szubtrópusi sügéralfajok a felmelegedés hatására új élőhelyek meghódítására lennének képesek hazánkban, talán jobb volna nem megtapasztalni.

Orbán László nyitotta meg a rendezvényt

Gyalog Gergő, a MATE AKI Halászati Kutatóközpontjának osztályvezetője előadásában bemutatta, hogy az európai akvakultúrák termelésben megfigyelhető átrendeződés kapcsolatban állhat a klímaváltozással. Az EU több déli tagállamában csökkenő tendenciát mutat az édesvízi haltermelés, ami mögött a pisztrángtenyésztés visszaszorulása állhat, aminek a hőmérséklet-emelkedés és a vízhiány lehet az oka. Az északi és a keleti tagállamok haltermelésében ugyanakkor enyhe bővülés figyelhető meg, aminek az lehet a magyarázata, hogy a keleti tagállamok termelésében meghatározó pontyfelék jobban alkalmazkodnak a felmelegedéshez.

Az idején vízhiány által okozott nehézségekre hívta fel a figyelmet *Sziráki Bence*, a MAHAL igazgatója. Több másik hozzászólóval egyetértve kijelentette, hogy a vízhiány

Ennek az előadásnak több gondolatára is jól reflektált *Dérer István*, a MOHOSZ igazgatójának a hozzászólása. Mint elmondta, a MOHOSZ kezelésében lévő tározók (pl. Velencei-tó, Maconkai-víztározó) ökológiai egyensúlyát nemcsak az alacsony vízszint, de a beléjük kerülő nagymennyiségű tápanyag is veszélyezteti. Erre csak a befolyók tápanyagtartalmának jelentős csökkentése lehet megoldás. Megfontolandónak nevezte tervszerű mesterséges vízpótlási lehetőségek kiépítését, például a Velencei-tó vízpótlását a Dunából. Kijelentette, hogy a vízi életközösségek könnyebben megbirkóznak néhány hazánkban őshonos, de az adott vízterületre nem jellemző planktonfajjal, mint életterük drasztikus zsugorodásával – szélsőséges esetben a kiszáradásával.

K. B.

Elhunyt Egyed Imre (1950-2022)

Egyed Imre Tiszabón született 1950. március 26-án. Az általános iskola után elvégezte a Székács Elemér Mezőgazdasági Technikumot, majd Hódmezővásárhelyen a Mezőgazdasági Főiskolát. A tanulás, a képzés, az új tudás megszerzése mindig is fontos volt számára, ezért beiratkozott a Debreceni Agráregyetem állattenyésztési szakára is, ahol később halászati szakmérnöki diplomát szerzett.

Az állattenyésztési üzemmérnök, agrár-mérnök, halászati szakmérnök szakmai útja 1974. szeptember 2-án kezdődött, amikor is a Hortobágyi Állami Gazdaság halászati ágazatában kezdett dolgozni mint az elepi tőegység vezetője. A hortobágyi tőgazdaságban húsz évig dolgozott különböző posztokon, és egyre feljebb lépett a ranglétrán. Az elepi tőegységnél 1982. júniusáig dolgozott, majd 1982. július 1-től az ivadéknvelő tőegység vezetőjeként, aztán 1989-től az állami gazdaság halászati ágazat vezetőjeként. 1991. március 1-től az akkor megalakult Hortobágyi Halgazdaság halászati igazgatóhelyettesi beosztásában vezette az ágazatot, majd 1993. december 1-től termelési igazgató volt, 1994 őszéig.

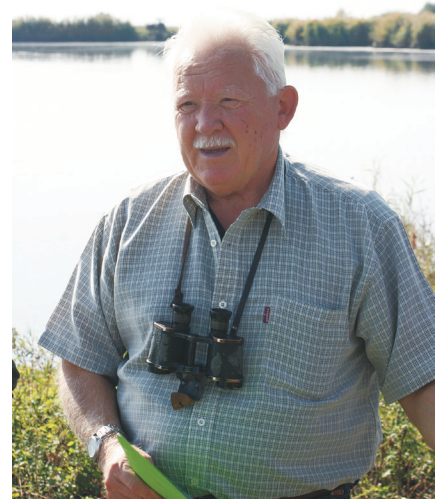
A tenyésztői munka, a termelés szervezése és a hal értékesítése jelentette számára a munka szépségét-örömét. Részt vett az ország egyik legnagyobb halszaporító

üzemének, a hortobágyinak a megépítésében, a termelés beindításában és üzemeltetésében. A '80-as évek közepétől, új technológiai eljárások bevezetésének eredményeként évi 5-5,5 ezer tonna halat termeltek ott, ami az ország akkori haltermelésének 30-38 százalékát tette ki.

A haltenyésztés, a víz, a természet, a halászat volt a lételeme. Mindig új dolgok megismerésére és bevezetésére törekedett. Szakkönyvek tömkelegét bújta, napi olvasmányai a lexikonok voltak.

A vízbiológia legalább ilyen közel állt hozzá. Néhány évig mezőgazdasági östermelőként is dolgozott a halas szakmában. 1994 után közel egy évig a Vasvári Pál Mezőgazdasági Szövetkezet halászati ágazatát vezette Tiszavasváriban. 1992-től a Czikkhalas Halastavai Kft. szaktanácsadója volt, ahol 1998-tól jószágkormányzó és birtokigazgató, majd 2014-ig halászati ágazatvezetői tisztségben dolgozott. 2014-2017 között szaktanácsadó volt Tiszavasváriban.

A kitüntetések és elismerések nem kerültek el. 1970-ben államtitkári kiténtetést kapott a szegedi árvízvédekezésben végzett munkájáért, 1986. szeptemberében megkapta a Honvédelmi Érdemérem kiténtetést. A rendszerváltás előtt néhány hónappal, 1989. április 4-én Kiváló Dolgo-

zó kiténtetéssel jutalmazták. Eredményes munkájáért 2010. március 15-én Miniszteri Elismerő Oklevéllel tüntették ki. 2012-ben megkapta a Gödöllői Halászati Oktatásért-Kutatásért elismerést., és 2022. augusztus 27-én Hódmezővásárhelyen átvehette az 50 éves aranyoklevelet, amit a Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Kara állított ki.

Munkája mellett a családja volt a legfontosabb számára. Az olvasás és a kert gondozása hobbiává vált. Szerette a baráti társaságot és szívesen értekezett tudós emberekkel. Hiányozni fog a mosolya, a tudása, a kíváncsisága, a kiegyensúlyozott jelenléte.

Imre, nyugodj békében!

MA-HAL, HALÁSZATI ÁGAZAT

Fontos jogszabályi változások a hód és a nagy kárókatona gyérítésében

Augusztus elsejei hatállyal módosították a védett és a fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok közzétételéről szóló 13/2001. (V. 9.) KöM-rendeletet. A módosítás értelmében mostantól, bizonyos feltételek teljesülése esetén, gyéríthető az eurázsiai hód Magyarországon.

Az agrárminiszter 20/2022. (VII. 29.) AM rendelete a Duna-Ípoly Nemzeti Park létesítéséről szóló 34/1997. (XI. 20.) KTM rendelet, valamint a védett és a fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős

növény- és állatfajok közzétételéről szóló 13/2001. (V. 9.) KöM-rendelet módosítása.

A módosítás szerint „Közegészségügyi okból, a légiközlekedés biztonsága, az erdő- és mezőgazdasági termelés biztosítása, valamint a közérdeket sértő vízkárok megelőzése, mérséklése érdekében – amennyiben természetvédelmi érdeket nem sért és más célravezető megoldás nincs – a bütykös hattyú (*Cygnus olor*), a házi veréb (*Passer domesticus*), a nagy kárókatona (*Phalacrocorax carbo*), a sárgalábú sirály (*Larus michahellis*), a sztyeppi sirály (*Larus cachinnans*), a seregély (*Sturmus vulgaris*), a hörcsög (*Crictus crictus*) és az eurázsiai hód (*Castor fiber*) riasztása, elejtése, gyérítése, állományának szabályozása engedélyezhető. A bütykös hattyú (*Cygnus olor*), a nagy kárókatona (*Phalacrocorax carbo*), a sár-

galábú sirály (*Larus michahellis*), a sztyeppi sirály (*Larus cachinnans*) és az eurázsiai hód (*Castor fiber*) riasztása, elejtése, gyérítése, állomány szabályozása során ölomsörét használati tilos.

A Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) elnöksége és Országos Horgászszervezeti Szolgáltató Központja (OHSZK) pályázati kiírással az „Állománypótlási és Fejlesztési Célelőirányzat (ÁPFÉ)” (pályázati kódszám: ÁPFÉ-IV/1/2022, jóváhagyva 2022. szeptember 12., pályázati határidő: 2022. október 31.) keretében a halállományt veszélyeztető állat- és növényfajok gyérítésének támogatása jogcímcsoporton belül a kárókatona és a hód gyérítése jogcím támogatását hirdeti meg.

A vissza nem térítendő támogatás keretösszege a MOHOSZ elnökségének döntése alapján 12 millió forint.

Kitüntetettek

Az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulóján október 23-án adta át Nagy István agrárminiszter a Pro Aquacultura Hungariae Díjat Kovács Zoltánnak, a Tiszahalker Kft. ügyvezető igazgatójának és Lévai Ferencnek, az Aranypony Zrt. elnök-vezérigazgatójának.

Kovács Zoltán, a Tiszahalker Kft. ügyvezető igazgatója az ágazat érdekvédelmi szervezetének támogatásáért és innovatív gépesítési módszereiért kapta az elismerést. Kovács Zoltán 1961-ben született Kisújszálláson. Állategészségügyi üzemélmény diplomáját Hódmezővásárhelyen, okleveles agrármérnöki diplomáját Debrecenben, környezetvédelmi szakmérnöki diplomáját Gödöllőn szerezte meg. A privatizáció során 1993-ban alakította meg kollégáival a Tiszahalker Kft.-t, amikor megvették a helyi állami gazdaság halászati ágazatát. Azóta sikeresen működik a cég. Egész éves halellátásra törekednek, és ennek jegyében harminc éve üzemeltetnek halbaltot Szolnokon, az ott élők megelégedésére. Kovács Zoltán azért kötelezte el magát az extenzív tógazdasági haltermelés mellett, mert az ágazat fenntartható módon állít elő állati fehérjét. A halastvak táplálékkészletét folyamatosan magas szinten tartó szerves trágyázás gépesítése érdekében több mint 15 éve

FOTÓ: PELSŐCZI/AM

Kovács Zoltán és Lévai Ferenc Pro Aquacultura Hungariae Díjában részesült

üzemeltetnek úszó szervezetrágya-szóró hajót, ami a tógazdaság eredményes gazdálkodásának alapfeltételévé vált. A szakmai érdekvédelmi munkában közel 30 éve vesz részt. Évtizedek óta ő a MA-HAL és jogelőd szervezeteinek felügyelőbizottsági elnöke.

Lévai Ferenc, az Aranypony Zrt. vezérigazgatója a hazai halfogyasztás népszerűsítésében, az ágazat marketingjének az alakításában játszott szerepéért kapta a kitüntetést. Lévai Ferenc 1950-ben született Ercsiben. A rendszerváltás előtt egy évvel került a százhalombattai Aranypony Kistermelők Szövetkezethez, a szövetkezet ügyvezető elnökeként. A szövetkezetet privatizálták, majd 2001-ben az Aranypony Halászati Kft. részvénytársasággá alakult, aminek azóta Lévai Ferenc a vezérigazgatója. Az Aranypony Halászati Kft. 2008 óta zártkörű részvénytársaságként műkö-

dik. Lévai Ferenc valódi multifunkcionális tógazdaságot épített ki. A kitüntetett elmúlt két évtizedes halászati marketingtevékenysége ugyancsak gazdag. Csak néhány fontosabb esemény: 50 részes filmsorozat, a Halország TV Paprikán, a Halra Magyar! mozgalom elindítása, a 15 éves múltú Szent Péter-napi Halászbúcsú létrehozása, 2018-tól a Kapj Rá! kampány lebonyolítása, a HalPéntek mozgalom megszervezése, a halászati szakma népszerűsítése konferenciákon, kiállításokon, folyamatos szakmai innováció, illetve annak kommunikációja a médiában, a SILGEN-harcsaprojekt stb.

A szakmai szervezetben 1998 óta tölt be különböző tisztségeket. A MA-HAL piacszervezésért és közösségi marketingért felelős elnökségi tagja 2017 óta, egyben a szakmaközi szervezet szövívéje. Számos szakmai, társadalmi kitüntetés, elismerés, díj birtokosa.

Két világbajnokság, újabb magyar horgászsikerek

Belgiumban, a Maasvissers-víztározón rendezte a Nemzetközi Édesvízi Horgász Szövetség a XI. Feeder Horgász-világbajnokságot, ami október 9-én ért véget. Ugyanezen a hétvégén, de egy nappal korábban fejezték be a XXIII. Csónakos Pergetőhorgász-világbajnokságot Csehországban, a Slapy-víztározón, amin szintén részt vett a magyar válogatott, hogy a pandémia miatt elmaradt két világbajnokság után végre újból hajóra szálljanak, és megküzdjenek a dobogós helyekért.

Ma a feeder horgászat a legnépszerűbb horgászati módszer, így az országos bajnokságot is egyre több résztvevővel rendezzük meg. A magyar válogatott keretből ezúttal hat versenyző képviselte a hazai feedermezőnyt, aminek már számos világbajnoki és magyar bajnoki eredmény van a háta mögött. A világbaj-

nokság 23 nemzet válogatottját felváltató mezőnyében nagyon szoros eredmények születtek. Magyarország végül a harmadik helyen végzett 74,5 ponttal, a 73 pontos angol és a világbajnoki címet 71 ponttal megszerző szerb válogatott mögött. A magyar csapat tagjai: Szénási Béla kapitány, Walter Tamás másodkapitány, Polyák Csaba csapatvezető, Arató Soma Gergely, Bakó Péter, Erdei Attila Csaba, Sipos Gábor, Sivák Mátyás, Vidó Ferenc versenyzők, Borda Zsolt, Katona Ildikó, Lipák András, Simon Zoltán, Szabó Bence, Wellner Gábor segítők. A magyar feedercsapat ezzel az újabb dobogós helyezéssel megelőzte a világranglistán Hollandiát, és felzárkózott a második helyre, Anglia mögött.

Csehországban, a XXIII. Csónakos Pergetőhorgász-világbajnokságon Magyaror-

szág csapata – Mészöly Sándor kapitány, Varga Pál másodkapitány, Rigó Alex csapatvezető, Bosánszky Péter Márk, Gégeny Viktor, Enzsöl Gábor, Mértén András, Deák Ferenc, Hipszki Róbert versenyzők összetételben – 65 ponttal szintén bronzérmert szerzett, a 42 pontos litván és a 31 pontos világbajnok, az észti csapat mögött. A világbajnokságon most olyan nemzeteket sikerült magunk mögé utasítani, amelyek a csónakos pergető szakágban rendre dobogón végeznek. A legutóbb 2019-ben, a Dél-afrikai Köztársaságban megszerzett világbajnoki ezüstérem után így most újból szép érem csillogott a magyar csapat tagjainak a nyakában.

Minden élsportoló versenyzőnek és sportvezetőnek gratulálunk az emlékezetes eredményekhez!

A MOHOSZ ELNÖKSÉGE